

Nr 123

Av herr **Wiklund** i Stockholm, om ökat stöd till båtsporten m.m.

I vårt land torde finnas ca 300 000 fritidsbåtar. Allt fler skaffar sig nu båtar, och båtbeståndet beräknas öka med ca 20 000 båtar per år. Det rör sig här inte bara om motorbåtar, ekor, jollar etc. utan även om ett växande antal segelbåtar, som representerar stora kapitalvärden. Båtsporten har kommit för att stanna. Den ökade fritiden och det stigande välståndet har spritt båtägandet till allt fler samhällsgrupper samtidigt som tekniken gjort stora framsteg beträffande såväl båtar som motorer. Den i och för sig glädjande utvecklingen på båtsportens område har emellertid även medfört vissa problem. Bristen på förtöjnings- och uppläggningsplatser är stor, och hamnanläggningarna är ofta dåligt utrustade. Antalet båtstölder ökar i omfattning.

De kommunala och statliga åtgärderna för att ge båtsporten tillräckligt stöd står f. n. inte i rimlig proportion till den snabba expansion, som kännetecknar denna sport. Allvarligast förefaller situationen att vara i storstadsregionerna, där "båtträngseln" är stor. För vinterförvaringen krävs goda uppläggningsplatser. Småbåtshamnarna kan visserligen ta emot en del av båtarna men till relativt höga hyror. Enbart inom Stockholmsområdet räknar man med att ca 5 000 "vinterplatser" fattas innevarande år. Tusentals båtar får därigenom ligga i sjön oförsäkrade till följd av att försäkringen i regel endast gäller båtar, som efter den 15 oktober dragits upp på land. Att här står stora kapitalvärden på spel står utom varje diskussion. Likaså att väder och vind går illa åt båtarna. Risken för båtstölder ökar också vid förtöjning i hamnarna.

Det statliga stödet till småbåtshamnarna har hittills finansierats av bilskattemedel. Endast en mindre del av den bensinskatt, som erlagts av båtägarna, har emellertid återförts i denna form. På den punkten krävs således att ändring kommer till stånd, så att båtägarna får en större andel av bilskattemedlen än den som nu utgår. Bl. a. mot bakgrund av småbåtarnas betydelse som kommunikationsmedel bör sådana åtgärder vidtas.

F. n. är kostnader i samband med anläggning av småbåtshamn statsbidragsberättigade. 1962 års fritidsutredning föreslår emellertid i sitt betänkande *Friluftslivet i Sverige, del III* (SOU 1966:33), att till statsbidragsberättigade kostnader för hamnarna bör få räknas även sådana anläggningar som båtupptagningsanordningar, båtuppläggningsplatser, *Bihang till riksdagens protokoll 1967. 4 saml. Nr 123—130*

bilparkeringsplatser, sanitära anläggningar, belysning och stängsel. Dessa krav är berättigade och bör leda till snara beslut, i synnerhet som situationen förvärras varje år genom ett ökat antal båtar och en allt större brist på egentliga anordningar för båtuppläggning m. m. Båtklubbarna gör av egna medel stora insatser men behöver ökat stöd, om inte båtsporten skall bli en exklusiv sport tillgänglig för ett fåtal med ekonomiska resurser härför.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om åtgärder och förslag till 1968 års riksdag om ökat stöd till anläggningar för båtsport m. m. i enlighet med 1962 års fritidsutrednings framlagda förslag.

Stockholm den 19 januari 1967

Daniel Wiklund (fp)
i Stockholm
